

அலகு - 1

முதல் உலகப்போரின் வெடிப்பும் அதன் பின்விளைவுகளும்

கற்றலின் நோக்கங்கள்

கீழ்க்காண்பனவற்றோடு அறிமுகமாதல்

- ஐரோப்பிய வல்லரசுகளிடையே பகைமையும் மோதல்களும் ஏற்படுவதற்கு இட்டுச் சென்ற காலனியாதிக்கப் போட்டி
- கிழக்கு ஆசியாவில் ஜப்பான் அதிக வலிமை மிகுந்த நாடாகவும் ஆக்கிரமிப்பு செய்யும் தன்மை கொண்ட நாடாகவும் மேலெழுதல்
- காலனியாதிக்கம் ஆப்பிரிக்காவின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துதல்
- முதல் உலகப்போருக்கான காரணங்கள், போரின் போக்கு, விளைவுகள்
- வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையும் அதன் சரத்துக்களும்
- ரஷ்யப் புரட்சிக்கான காரணங்களும் அதன் போக்கும் விளைவுகளும்
- பன்னாட்டுச் சங்கம் உருவாக்கப்படுதலும் அதன் செயல்பாடுகளும் தோல்வியும்

அறிமுகம்

உலக வரலாற்றில் கி.பி. (பொ.ஆ.) 1914ஆம் ஆண்டு ஒரு திருப்பு முனையாகும். 1789ஆம் ஆண்டில் தொடங்கிய அரசியல் சமூக செயல்பாடுகள், 1914இல் வெடித்த முதல் உலகப்போரில் உச்சத்தை அடைந்து இருபதாம் நூற்றாண்டினுடைய போக்கையே தீர்மானித்தன. ஆகையால் வரலாற்றாசிரியர்கள் இதனை, நீண்ட பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு என அழைத்தனர். இப்போரே ஒட்டுமொத்த உலகின் செல்வாதாரங்களின் மீது தொடுக்கப்பட்ட முதல் தொழிற்சாலைகள் சார்ந்த போராகும். மேலும் இப்போர் குடிமக்களின் பெரும்பகுதியினரைப் பாதித்தப் போராகும். இப்போரால் உலக அரசியல் வரைபடம் மீண்டும் வரையப்பட்டது. போரின் முடிவில் மூன்று பேரரசுகள் சிதறுண்டு கிடந்தன. அவை ஜெர்மனி, ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரி, உதுமானியப் பேரரசு ஆகியனவாகும். இப்போரின் மிகப்பெரும் விளைவு ரஷ்யப் புரட்சியாகும். அது உலக வரலாற்றில் தனித்துவம் பெற்றதும், அது போன்ற புரட்சிகளில் முதலாவதும் ஆகும். முதன்முறையாக உலக நாடுகள் பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் மூலமாக உலக அமைதியை ஏற்படுத்த முயன்றன.

இப்பாடத்தில் நாம், முதல் உலகப்போர் வெடிப்பதற்கு இட்டுச்சென்ற சூழல்கள் குறித்தும், ரஷ்யப் புரட்சி, பன்னாட்டுச் சங்கம் எனப்பட்ட பன்னாட்டு அமைதி நிறுவனம் உருவாக்கப்பட்டது குறித்தும் அதன் விளைவுகள் பற்றியும் விவாதிப்போம்.

1.1 காலனிகளுக்கான போட்டி

முதலாளித்துவ நாடுகளின் சந்தைகளுக்கான போட்டி

முதலாளித்துவம் சார்ந்த தொழில்களின் நோக்கம் மிகை உற்பத்தி செய்வதாகும். இவ்வாறு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட உபரிச் செல்வம் மென்மேலும் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கவும் இருப்புப்பாதை அமைக்கவும் நீராவிக்கப்பல்கள் கட்டவும் அல்லது இவை போன்ற பிறவற்றிற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தகவல்பரிமாற்றம், போக்குவரத்து ஆகிய துறைகளில் ஏற்பட்ட புரட்சியானது ஆப்பிரிக்காவிலும் ஏனைய பகுதிகளிலும் ஐரோப்பிய விரிவாக்கம் அரங்கேறத் துணைபுரிந்தன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கருத்தைக் கவரும் ஒரு அம்சம் யாதெனில் ஐரோப்பா, மேலாதிக்க சக்தியாக உருப்பெற்றதும் ஆசியாவும் ஆப்பிரிக்காவும் காலனிகளாக்கப்பட்டு சுரண்டப்பட்டதுமாகும்.

ஐரோப்பிய நாடுகளிடையே இங்கிலாந்து ஒப்புயர்வற்ற இடத்தை வகித்ததோடு உலக முதலாளித்துவத்துக்குத் தலைமையாகவும் விளங்கியது. சந்தை, கச்சாப்பொருள் ஆகியவற்றுக்கான தேவைகள் வளர்ந்து கொண்டேயிருந்ததால் சுரண்டுவதற்காகத் தங்கள் பேரரசை விரிவாக்கம் செய்ய முதலாளித்துவ நாடுகள் உலகத்தைச் சுற்றிப் போட்டியில் இறங்கின.

முற்றுரிமை முதலாளித்துவத்தின் எழுச்சி

1870ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் சுதந்திரப்போட்டி முதலாளித்துவமானது முற்றுரிமைகளின் முதலாளித்துவமாக மாறியது. ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒரு முக்கியப் பண்புக்கூறான தொழில், நிதி ஆகிய இரண்டும் அணிசேர்ந்து சந்தைகளில் தங்களின் பொருள்கள் மற்றும் மூலதனத்திற்கான லாபத்தைத் தேடுமென்பது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தெளிவாக உணரப்பட்டது. சுதந்திரவணிகம் எனும் பழையக் கோட்பாடு சரிந்து வீழ்ந்தது. அமெரிக்காவில் கூட்டு நிறுவனங்களும் ஜெர்மனியில் வணிகக் கூட்டிணைப்புகளும் உருவாயின.

கூட்டு நிறுவனம் என்பது பொருள்களை உற்பத்தி செய்து விநியோகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒரு தொழில்சார் நிறுவனமாகும். தனக்கு நன்மை பயக்கும் விதத்தில் பொருள்களின் விநியோகம், விலை ஆகியவற்றின் மீது அந்நிறுவனம் அதிகக் கட்டுப்பாட்டினைக் கொண்டிருக்கும்.

ஏகாதிபத்தியமும் அதன் முக்கியப் பண்புகளும்

முதலாளித்துவம் தவிர்க்க இயலாமல் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு இட்டுச் செல்கிறது. முதலாளித்துவத்தின் உச்சகட்டமே ஏகாதிபத்தியம் என லெனின் கூறுகிறார். மிகப்பெருமளவிலான உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்குச் சந்தைகள் மட்டுமல்லாமல் பெருமளவிலான கச்சாப்பொருள்களும் தேவைப்பட்டன. ஏகாதிபத்தியம் என்பது காலனிகளைப்பற்றியது மட்டுமல்ல, அது ஒரு முழுமையான முறையாக இராணுவமயமாக்கத்திற்கும் முழுமையான போருக்கும் இட்டுச்சென்றது.

1.2 வல்லரசுகளின் போட்டி

ஐரோப்பா

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், ஐரோப்பிய சக்திகள் உலகின் ஏனைய பெரிய, சிறிய நாடுகளைக் காலனியப்படுத்தி, தங்களின் நலனுக்காக அவற்றைச் சுரண்டின. 1880 காலப்பகுதியில் பெரும்பாலான ஆசிய

நாடுகள் காலனிமயமாக்கப் பட்டுவிட்டன. ஆப்பிரிக்கா மட்டுமே விடுபட்டிருந்தது. 1881-1914ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடையே ஆப்பிரிக்காவும் கைப்பற்றப்பட்டு, பிரிக்கப்பட்டு, காலனிகளாக ஆக்கப்பட்டது. ஐரோப்பாவில் 1870ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், பெல்ஜியம், இத்தாலி, ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகள் காலனியாதிக்கப் போட்டியில் கலந்துகொண்டன.

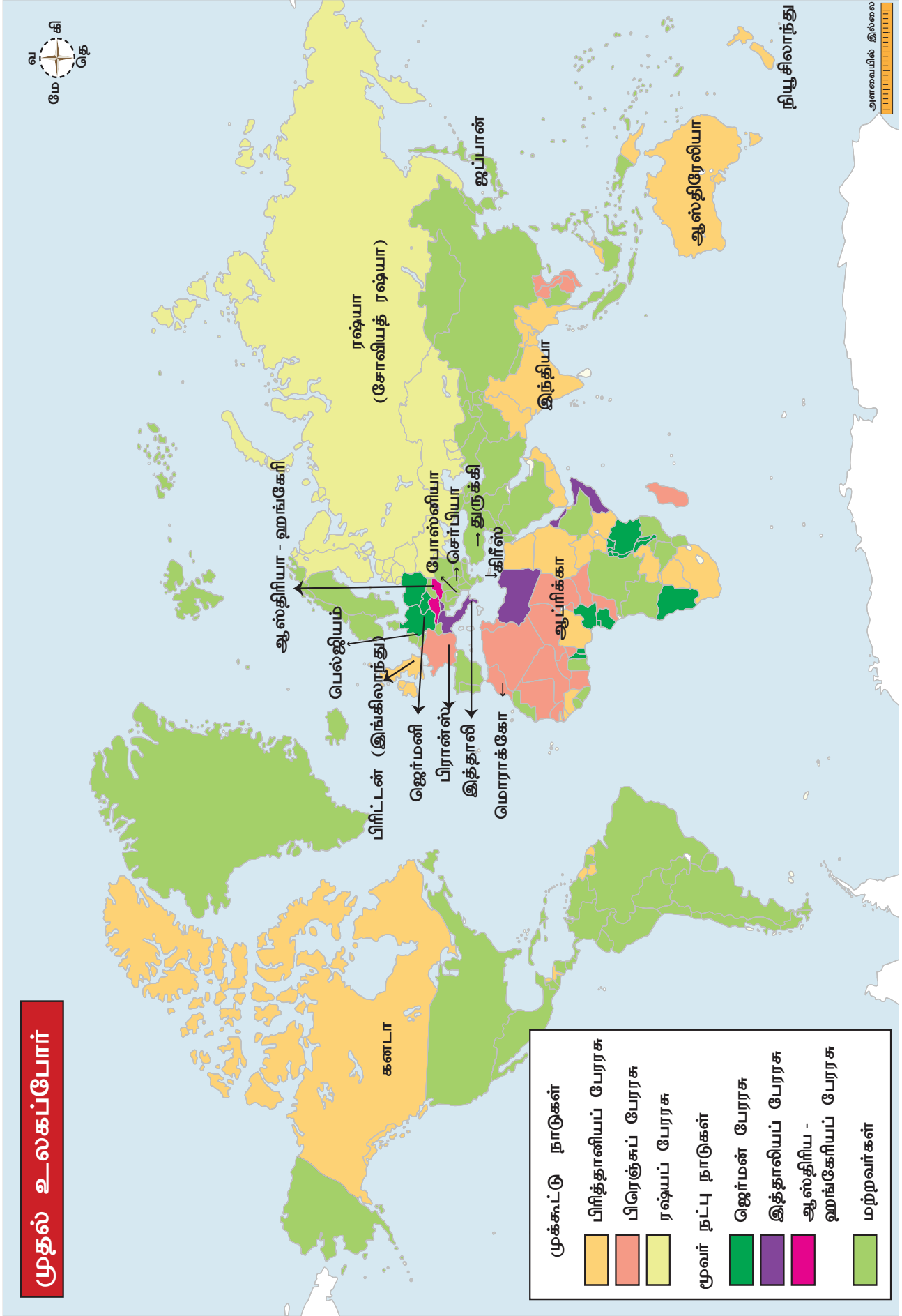
வல்லரசுகளுக்கு இடையிலான மோதல்கள்

தொழில்வளர்ச்சியில் முதன்மை இடத்தை வகித்தாலும் பரந்துவிரிந்த பேரரசைக் கட்டுப்படுத்தினாலும் இங்கிலாந்திற்கு மனநிறைவு ஏற்படவில்லை. இங்கிலாந்து ஜெர்மனியோடும் அமெரிக்காவோடும் போட்டியிட வேண்டியிருந்தது. ஏனெனில் அந்நாடுகள் விலைமலிவானப் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்து அதன்மூலம் இங்கிலாந்தின் சந்தையையும் கைப்பற்றின. நாடுகளுக்கிடையிலான இப்போட்டி, ஆசியாவிலும் ஆப்பிரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் வல்லரசுகளுக்கிடையே அடிக்கடி மோதல்கள் ஏற்படக்காரணமாயிற்று.

ஆசியா: ஜப்பானின் எழுச்சி

ஆசியாவில், ஜப்பான் இக்காலப்பகுதியில் (மெய்ஜி சகாப்தம் 1867-1912), மேற்கத்திய நாடுகளைப் பின்பற்றிப் பலதுறைகளில் அவற்றுக்கு நிகராக மாறியது. ஜப்பான் தொழில்நுட்பவழியில் சிறந்த நாடாகவும் அதேசமயத்தில் ஒரு ஏகாதிபத்திய சக்தியாகவும் ஆகியது. ஆட்சியாளர்கள் நிலமானியமுறை சிந்தனைகளைக் கொண்டிருந்தாலும் ஜப்பான் மேலைநாட்டுக் கல்வியையும் இயந்திரத் தொழில்நுட்பத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டது. நவீன இராணுவம், கப்பற்படை ஆகியவற்றுடன் தொழில்நுட்பவழியில் முன்னேறிய நாடாக ஜப்பான் மேலெழுந்தது. 1894இல் ஜப்பான் சீனாவின் மீது வலுக்கட்டாயமாக ஒரு போரை மேற்கொண்டது. இச்சீன-ஜப்பானியப் போரில் (1894-1895) சீனாவைச் சிறியநாடான ஜப்பான் தோற்கடித்தது உலகை வியக்கவைத்தது. தொடர்ந்து ரஷ்யா, ஜெர்மனி, பிரான்ஸ் ஆகிய வல்லரசுகளின் எச்சரிக்கையை மீறி ஜப்பான் லியோடங் தீபகற்பத்தை ஆர்தர் துறைமுகத்துடன் சேர்த்து இணைத்துக்கொண்டது. இந்நடவடிக்கை மூலம் கிழக்கு ஆசியாவில் தானே வலிமை மிகுந்த அரசு என ஜப்பான் மெய்ப்பித்தது.

ஐரோப்பிய அரசுகள் கொடுத்த அதிகமான அழுத்தத்தின் காரணமாக ஜப்பான் ஆர்தர் துறைமுகத்தின் மீதான தனது கோரிக்கையை விட்டுக்கொடுத்தது. இச்சூழலை தனக்குச் சாதகமாகப்

பயன்படுத்திய ரஷ்யா பெரும்படையொன்றை மஞ்சுரியாவுக்குள் அனுப்பியது. 1902இல் இங்கிலாந்துடன் உடன்பாடு ஒன்றை மேற்கொண்ட ஜப்பான், ரஷ்யா தனது படைகளை மஞ்சுரியாவிலிருந்து திரும்ப அழைத்துக்கொள்ளக் கோரியது. ரஷ்யா ஜப்பானைக் குறைத்து மதிப்பிட்டது. இரு நாடுகளுக்கிடையே 1904இல் போர் தொடங்கியது. இந்த ரஷ்ய ஜப்பானியப் போரில் ரஷ்யாவைத் தோற்கடித்த ஜப்பான், அமெரிக்கா மேற்கொண்ட சமரச முயற்சியின் விளைவாக ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டு ஆர்தர் துறைமுகத்தை மீண்டும் பெற்றது. இப்போருக்குப் பின் ஜப்பான் வல்லரசுகளின் கூட்டணியில் நுழைந்தது.

ஜப்பானின் முரட்டு அரசு தந்திரமும் விவேகமும்

1905க்குப் பின்வந்த ஆண்டுகளில் கொரியாவின் உள்நாட்டு, அயல்நாட்டுக் கொள்கைகளை ஜப்பான் கட்டுப்படுத்தியது. ஜப்பானியத் தூதரக உயர் அதிகாரி கொல்லப்பட்டதைக் காரணமாகக் கொண்டு 1910இல் கொரியாவை ஜப்பான் இணைத்துக்கொண்டது. 1912இல் மஞ்சு அரசவம்சம் வீழ்ச்சியுற்றதைத் தொடர்ந்து சீனாவில் நிலவிய குழப்பம் மறுபடியும் விரிவாக்கத்திற்கான வாய்ப்பை ஜப்பானுக்கு அளித்தது. சீனாவில் ஷாண்டங் பகுதியின் மீது ஜெர்மனி கொண்டிருக்கும் உரிமைகள் தனக்கு மாற்றி வழங்கப்படவேண்டும், என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்தது. இவ்வலிய அரசியல் விவேகம் ஜப்பான் சீனாவோடும் ஐரோப்பிய நாடுகளோடும் பகையை மூட்டிவிட்டது. ஆனால் ஜப்பானை எதிர்க்கும் நிலையில் யாரும் இல்லை.

காலனிகள் அமைக்கப்படுதலும், அதன் விளைவுகளும்

1876இல் ஆப்பிரிக்காவின் பத்து சதவீதப் பகுதிகள் மட்டுமே ஐரோப்பாவின் ஆட்சியின் கீழிருந்தன. 1900இல் ஒட்டுமொத்த ஆப்பிரிக்காவும் காலனியாக ஆக்கப்பட்டிருந்தது. இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், பெல்ஜியம் ஆகிய நாடுகள் கண்டத்தை தங்களுக்குள்ளே பகிர்ந்துகொண்டன. ஒரு சில இடங்கள் ஜெர்மனிக்கும் இத்தாலிக்கும் விட்டுத்தரப்பட்டன. இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ரஷ்யா, ஜெர்மனி ஆகியன சீனாவில் தங்களுக்கென 'செல்வாக்கு மண்டலங்களை' (Spheres of Influence) நிறுவின. ஜப்பான் கொரியாவையும் தைவானையும் தன்வசப்படுத்திக் கொண்டது. இந்தோ-சீனாவை பிரான்ஸ் கைப்பற்றிக் கொண்டது. ஸ்பெயினிடமிருந்து பிலிப்பைன்ஸை அமெரிக்கா பெற்றுக்கொண்டது. இங்கிலாந்தும் ரஷ்யாவும் ஈரானைப் பிரித்துக்கொள்ளச் சம்மதித்தன.

ஆப்பிரிக்காவில் காலனிகளை நிறுவ ஐரோப்பியர் மேற்கொண்ட தொடக்ககால முயற்சிகள் ரத்தக் களரியான போர்களில் முடிந்தன. அல்ஜீரியாவையும் செனகலையும் கைப்பற்ற பிரான்ஸ் ஒரு நெடிய, கடுமையான போரைச் செய்யவேண்டியதாயிற்று. இங்கிலாந்து 1879இல் ஜூலுக்களாலும் 1884இல் சூடான் படைகளாலும் தோற்கடிக்கப்பட்டது. இத்தாலியப்படை 1896ஆம் ஆண்டு அடோவா போர்க்களத்தில் எத்தியோப்பியப் படைகளிடம் பெருத்த சேதத்துடன் கூடிய தோல்வியைச் சந்தித்து இருந்தபோதிலும் ஐரோப்பியப் படைகளே இறுதியில் வெற்றி பெற்றன.

1.3 முதல் உலகப்போருக்கான காரணங்களும் போக்கும் விளைவுகளும்

(அ) காரணங்கள்

ஐரோப்பிய நாடுகளின் அணி சேர்க்கைகளும் எதிர் அணி சேர்க்கைகளும்

1900இல் ஐரோப்பிய வல்லரசுகளில் ஐந்து அரசுகள், இரண்டு ஆயுதமேந்திய முகாம்களாகப் பிரிந்தன. ஒரு முகாம் மையநாடுகளான ஜெர்மனி, ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரி, இத்தாலி ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தது. பிஸ்மார்க்கின் வழிகாட்டுதலில் அவை 1882இல் மூவர் உடன்படிக்கையை மேற்கொண்டன. இதன்படி ஜெர்மனியும் ஆஸ்திரியாவும் பரஸ்பரம் உதவிகள் செய்துகொள்ளும். மற்றொரு முகாமில் பிரான்சும் ரஷ்யாவும் அங்கம் வகித்தன. 1894இல் மேற்கொண்ட உடன்படிக்கையின்படி இவ்விரு நாடுகளில் ஏதாவதொன்று ஜெர்மனியால் தாக்கப்படும்பட்சத்தில் பரஸ்பரம் துணைநிற்கும் என உறுதிசெய்யப்பட்டது. இப்படியாக இங்கிலாந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டது. தன்னுடைய தனித்திருத்தலிலிருந்து வெளிவரும் பொருட்டு இங்கிலாந்து இருமுறை ஜெர்மனியை அணுகித் தோல்வி கண்டது. ரஷ்யாவின் மீதான ஜப்பானின் பகைமை அதிகமானபோது பிரான்ஸ் ரஷ்யாவின் நட்புநாடாக இருந்ததால் ஜப்பான் இங்கிலாந்துடன் இணைய விரும்பியது (1902). ஆங்கிலோ-ஜப்பான் உடன்படிக்கை பிரான்சை இங்கிலாந்தோடு உடன்படிக்கை செய்துகொள்ளத் தூண்டியது. அதன் மூலம் மொராக்கோ, எகிப்து ஆகிய காலனிகள் தொடர்பான பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள விரும்பியது. இதன் விளைவாக 1904இல் இருநாடுகளிடையே நட்புறவு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. மொராக்கோவில் பிரான்ஸ் சுதந்திரமாகச் செயல்பட அனுமதிக்கப்படும் பட்சத்தில் எகிப்தை இங்கிலாந்து கைப்பற்றியதை அங்கீகரிக்க பிரான்ஸ் உடன்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து பாரீசீகம்,

ஆப்கானிஸ்தான், திபெத் தொடர்பாக ரஷ்யாவுடன் இங்கிலாந்து ஒப்பந்தம் மேற்கொண்டது. இவ்வாறு இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ரஷ்யா ஆகிய மூவரைக் கொண்ட மூவர் கூட்டு உருவாக்கப்பட்டது.

வன்முறை சார்ந்த தேசியம்

தேசப்பற்றின் வளர்ச்சியோடு "எனது நாடு சரியோ தவறோ நான் அதை ஆதரிப்பேன்" என்ற மனப்பாங்கும் வளர்ந்தது. ஒரு நாட்டின் மீதான பற்று மற்றொரு நாட்டை வெறுக்கும் தேவையை ஏற்படுத்தியது. இங்கிலாந்தின் ஆரவாரமான நாட்டுப்பற்று (jingoism), பிரான்சின் அதி தீவிரப்பற்று (chauvinism), ஜெர்மனியின் வெறிகொண்ட நாட்டுப்பற்று (kultur) ஆகிய அனைத்தும் தீவிர தேசியமாக போர்வெடிப்பதற்கு தீர்மானமாக பங்காற்றியது.

ஜெர்மன் பேரரசின் ஆக்கிரமிப்பு மனப்பாங்கு

ஜெர்மன் பேரரசரான இரண்டாம் கெய்சர் வில்லியம் ஜெர்மனியே உலகத்தின் தலைவன் எனப் பிரகடனம் செய்தார். ஜெர்மனியின் கப்பற்படை விரிவுபடுத்தப்பட்டது. 1805இல் டிரபால்கர் போரில் நெப்போலியனின் தோல்வியைத்தொடர்ந்துகடல் இங்கிலாந்தின் தனியுரிமை எனக்கருதப்பட்டு வந்தது. இந்நிலையில் ஜெர்மனியின் ஆக்கிரமிப்பு இயல்பு கொண்ட அரசியல் விவேகத்தையும், விரைவாகக் கட்டப்படும் அதன் கப்பற்படை தளங்களையும் கண்ணுற்ற இங்கிலாந்து, ஜெர்மன் கப்பற்படை தனக்கு எதிரானதே என முடிவு செய்தது. ஆகவே இங்கிலாந்தும் கப்பற்படை விரிவாக்கப் போட்டியில் இறங்கவே இரு நாடுகளுக்கும்மிடையிலான பதற்றம் மேலும் அதிகரித்தது.

கெய்சர் வில்லியம் II

பிரான்ஸ் ஜெர்மனியோடு கொண்ட பகை

பிரான்சும் ஜெர்மனியும் பழைய பகைவர்களாவர். 1871இல் ஜெர்மனியால் தோற்கடிக்கப்பட்ட பிரான்ஸ் அல்சேஸ், லொரைன் பகுதிகளை ஜெர்மனியிடம் இழக்க நேரிட்டது குறித்த கசப்பான நினைவுகளை பிரெஞ்சு மக்கள் ஜெர்மனியின் மீது கொண்டிருந்தனர். மொராக்கோ விவகாரத்தில் ஜெர்மனியின் தலையீடு இக்கசப்புணர்வை மேலும் அதிகரித்தது. மொராக்கோவில் பிரான்சின் நலன்கள் சார்ந்து, இங்கிலாந்து பிரான்சோடு மேற்கொண்ட ஒப்பந்தத்தை ஜெர்மனி எதிர்த்தது. எனவே ஜெர்மன் பேரரசர் இரண்டாம் கெய்சர் வில்லியம் மொராக்கோ

சுல்தானின் சுதந்திரத்தை அங்கீகரித்ததோடு மொராக்கோவின் எதிர்காலம் குறித்து முடிவு செய்யப் பன்னாட்டு மாநாடு ஒன்றைக் கூட்டும்படி கோரினார்.

பால்கன் பகுதியில் ஏகாதிபத்திய அரசியல் அதிகாரத்திற்கான வாய்ப்பு

1908இல் துருக்கியில் ஒரு வலுவான, நவீனஅரசை உருவாக்கும் முயற்சியாக இளம்துருக்கியர் புரட்சி நடைபெற்றது. இது ஆஸ்திரியாவுக்கும் ரஷ்யாவிற்கும் பால்கன் பகுதிகளில் தங்கள் நடவடிக்கைகளை மீண்டும் தொடங்கும் வாய்ப்பினை வழங்கியது. இது தொடர்பாக ஆஸ்திரியாவும் ரஷ்யாவும் சந்தித்துப் பேசின. அதன்படி பாஸ்னியா, ஹெர்சுகோவினா ஆகிய இரண்டையும் ஆஸ்திரியா இணைத்துக்கொள்வதென்றும், ரஷ்யா தனது போர்க்கப்பல்களைச் சுதந்திரமாக டார்டனெல்ஸ், போஸ்பொரஸ் துறைமுகங்கள் வழியாக மத்தியதரைக்கடல் பகுதிக்குள் கொண்டு செல்லலாமென்றும் ஒப்பந்தமாயிற்று. இதனைத்தொடர்ந்து பாஸ்னியாவையும் ஹெர்சுகோவினாவையும் தான் இணைத்துக் கொண்டதாக ஆஸ்திரியா அறிவித்தது. ஆஸ்திரியாவின் இவ்வறிவிப்பு செர்பியாவில் தீவிரமான எதிர்ப்பைத் தூண்டியது. இதன் தொடர்பில் ஜெர்மனி ஆஸ்திரியாவிற்கு உறுதியான ஆதரவை நல்கியது. மேலும் ஆஸ்திரியா செர்பியாவின் மீது படையெடுக்கும்போது அதன் விளைவாக செர்பியாவிற்கு ரஷ்யா உதவுமானால் ஆஸ்திரியாவிற்கு ஆதரவாக நான் களமிறங்குவேன் என அறிவிக்கும் அளவிற்கு ஜெர்மனி சென்றது. ஆஸ்திரியாவிற்கும் செர்பியாவிற்குமான இப்பகை 1914இல் போர் வெடிக்கக் காரணமாயிற்று.

பால்கன் போர்கள்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முதல்பாதியில் தென்மேற்கு ஐரோப்பாவில் துருக்கி வலிமை வாய்ந்த நாடாகத் திகழ்ந்தது. அதன் பேரரசு பால்கனிலும், ஹங்கேரியின் குறுக்காகப் போலந்து வரையிலும் பரவியிருந்தது. துருக்கியப் பேரரசு பால்கன் பகுதிகளில் பல துருக்கியர் அல்லாத மக்களையும் கொண்டிருந்தது. பால்கன் பகுதியைச் சேர்ந்த துருக்கியரும் துருக்கியர் அல்லாத பல்வேறு தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த மக்களும் பயங்கரமான படுகொலைகளிலும் அட்டூழியங்களிலும் ஈடுபட்டனர். ஆர்மீனிய இனப்படுகொலைகள் இதற்கு ஒரு பயங்கரமான எடுத்துக்காட்டு ஆகும்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் துருக்கியப் பேரரசின் உறுதியற்ற அரசியல் பொருளாதாரச் சூழலைச் சாதகமாகக் கொண்டு

கிரீசும் அதனைத் தொடர்ந்து ஏனைய நாடுகளும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகத் தங்களைத் துருக்கியின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டன. மாசிடோனியா பல்வேறு இனங்களைச் சேர்ந்த மக்களைக் கொண்டிருந்தது. எனவே மாசிடோனியாவைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருவதில் கிரீஸ், செர்பியா, பல்கேரியா பின்னர் மாண்டி நீக்ரோ ஆகிய நாடுகளிடையே போட்டிகள் நிலவின. 1912ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில் அவைபால்கன் கழகம் எனும் அமைப்பை உருவாக்கின. இக்கழகம் முதல் பால்கன் போரில் (1912-1913) துருக்கியப் படைகளைத் தாக்கித் தோற்கடித்தன. தொடர்ந்து, கைப்பற்றிய பகுதிகளைப் பிரித்துக்கொள்வதில் பிரச்சனை எழுந்தது. 1913 மே திங்களில் கையெழுத்தான இலண்டன் உடன்படிக்கையின்படி அல்பேனியா எனும் புதிய நாடு உருவாக்கப்பட்டது. மாசிடோனியாவை ஏனைய பால்கன் நாடுகள் தங்களுக்குள் பகிர்ந்து கொண்டன. துருக்கி, கான்ஸ்டாண்டிநோபிளைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளை மட்டும் கொண்ட அரசாகச் சுருக்கப்பட்டது.

இருந்தபோதிலும் மாசிடோனியாவைப் பிரித்தளித்ததில் செர்பியாவையும் கிரீஸையும் பல்கேரியா தாக்கியது. ஆனால் பல்கேரியா எளிதாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டது. 1913 ஆகஸ்டு திங்களில் கையெழுத்திடப்பட்ட புகாரெஸ்ட் உடன்படிக்கையோடு இரண்டாம் பால்கன் போர் முடிவடைந்தது.

உடனடிக்காரணம்

பால்கனில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வுகளில் உச்சகட்டம் பாஸ்னியாவிலுள்ள செராஜிவோ என்னுமிடத்தில் அரங்கேறியது. 1914 ஜூன் 28ஆம் நாள் ஆஸ்திரியப் பேரரசரின் மகனும் வாரிசுமான பிரான்ஸ் பெர்டினாண்ட், பிரின்ஸப் என்ற பாஸ்னிய செர்பியனால் கொலை செய்யப்பட்டார். ஆஸ்திரியா இதனை செர்பியாவைக் கைப்பற்றுவதற்கான வாய்ப்பாக எண்ணியது. செர்பியாவிற்கு ஆதரவாகத் தலையிட ரஷ்யா

படைகளைத் திரட்டுகிறது என்னும் வதந்தியால் ஜெர்மனி முதல் தாக்குதலைத் தானே தொடுப்பது என முடிவு செய்தது. ஆகஸ்டு திங்கள் முதல்நாள் ஜெர்மனி ரஷ்யாவிற்கு எதிராகப் போர்அறிவிப்பு செய்தது. ஜெர்மனிக்கும் பிரான்சுக்குமிடையே சச்சரவுகள் ஏதும் இல்லாவிட்டாலும், பிரான்சுக்கும் ரஷ்யாவுக்குமிடையே ஏற்கெனவே கூட்டணி இருந்ததால் ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், ரஷ்யா ஆகிய இரு நாடுகளுக்கும் எதிராகப் போர்செய்யத் திட்டமிட்டது. மேலும் இச்சூழலைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவும் ஜெர்மனி விரும்பியது. பெல்ஜியத்தின் நடுநிலைமையை மதியாது அதனை ஜெர்மனி தாக்கவே இப்போரில் இங்கிலாந்து பங்கேற்பது கட்டாயமாயிற்று.

(ஆ) போரின் போக்கு

இரண்டு போரிடும் முகாம்கள் மைய நாடுகள்

போரிடும் நாடுகள் இரண்டு அணிகளாகப் பிரிந்திருந்தன. மைய நாடுகள் அணியில் ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி, துருக்கி, பல்கேரியா ஆகிய நாடுகள் அங்கம் வகித்தன. தொடக்கத்தில் ஜெர்மனியோடும் ஆஸ்திரியாவோடும் அணிவகுத்திருந்த இத்தாலி பின்னர் விலகியது. டிரண்டினோ நகர் வடகிழக்கு இத்தாலியில் அமைந்திருந்தது. ஆனால் ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரி அரசின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்த, இத்தாலிய மக்கள் அதிகம் வாழும் டிரண்டினோ எனும் நகரை மீட்க இத்தாலி மேற்கொண்ட முயற்சியை ஜெர்மனி ஆதரிக்கவில்லை என்பதே இத்தாலியின் விலகலுக்குக் காரணமாகும். அதனால் போர் வெடித்தபோது இத்தாலி நடுநிலைமை வகித்தது. ஆனால் வடகிழக்கிலுள்ள பகுதியைப் பெறவேண்டும் எனும் நோக்கத்தில் போரில் கலந்துகொள்ள முடிவுசெய்தது. 1915 ஏப்ரலில் பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, இத்தாலி ஆகியவற்றிக்கிடையே லண்டனில் ரகசிய ஒப்பந்தமொன்று கையெழுத்தாயிற்று. அதன்படி போருக்குப் பின்னர் தான் விரும்பிய பகுதி தனக்கு வழங்கப்படும் என்பதன் அடிப்படையில் இத்தாலி மையநாடுகளுக்கு எதிராகப் போரில் பங்கேற்க இசைந்தது.

நேசநாடுகள்

மையநாடுகளை எதிர்த்த நேசநாடுகள் ரஷ்யா, பிரான்ஸ், பிரிட்டன், இத்தாலி, அமெரிக்கா, பெல்ஜியம் ருமேனியா, செர்பியா, கிரீஸ் ஆகிய ஒன்பது நாடுகளாகும். ருமேனியாவும் கிரீஸும் முறையே 1916, 1917 ஆகிய ஆண்டுகளில் மைய நாடுகளுக்கு எதிராகப் போர் அறிவிப்புச்செய்தன. ஆனால் அவை

இப்போரில் சிறிதளவே பங்கேற்றன. பெரும்பாலான அமெரிக்கர்கள் தங்கள் நாடு நடுநிலைவாக்க வேண்டுகோளை விரும்பியதால் அமெரிக்கா முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நேசநாடுகளுக்குத் தார்மீக ஆதரவை நல்கியதோடு இங்கிலாந்திற்கும் பிரான்சுக்கும் பெருமளவில் பொருளுதவி வழங்கியது.

சாரின் தோல்வியுற்ற அமைதி முயற்சிகள்

ரஷ்யப் பேரரசர் இரண்டாம் நிக்கோலஸ் நாடுகளனைத்தும் கூடிப்பேசி உலக அமைதிக்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுகோளை ஆலோசனை வழங்கினார். அவருடைய அழைப்பிற்கிணங்க 1899, 1907 ஆகிய ஆண்டுகளில் ஹாலந்து நாட்டின் தி ஹேக் நகரில் இரண்டு அமைதி மாநாடுகள் கூட்டப்பட்டன. ஆனால் எந்த விளைவும் ஏற்படவில்லை.

மேற்கு அல்லது பிரெஞ்சு முனைப் போர்

பெல்ஜியம் மக்களின் எதிர்ப்பை ஜெர்மனி தகர்த்தெறிந்தது. நேசநாடுகளின் அணியில் போர் செய்யவேண்டிய சூமை பிரெஞ்சுப்படைகளின் தோள்களின்மேல் விழுந்தது. ஒரு மாதத்திற்குள் ஏறத்தாழ பாரீஸ்நகர் வீழ்ந்துவிடும் நிலை ஏற்பட்டது.

டானென்பர்க், மார்ன் போர்கள்

இதேசமயத்தில் ரஷ்யப் படைகள் கிழக்குப் பிரஷ்யாவின் மீது படையெடுத்தன. டானென்பர்க் போரில் ரஷ்யா பேரிழப்புகளைச் சந்தித்தது. இருந்தபோதிலும் மார்ன்போரில் (1914 செப்டம்பர்

பதுங்குக் குழிப்போர்

போர்வீரர்களால் தோண்டப்படும் பதுங்குக் குழிகள் எதிரிகளின் சுருதலில் இருந்து தங்களைக் காத்துக்கொண்டு பாதுகாப்பாக நிற்க உதவின. பிரதானப் பதுங்குக் குழிகள் ஒன்றோடொன்றும் பின்புறமுள்ள குழிகளோடும் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். அவற்றின் வழியாக உணவு, ஆயுதங்கள், கடிதங்கள், ஆணைகள் ஆகியவை வந்துசேரும். புதிய வீரர்களும் வந்து சேர்வர்.

தொடக்கத்தில்) பிரெஞ்சுப்படைகள் ஜெர்மானியரை வெற்றிபெற்றன. இப்படியாகப் பாரிஸ் காப்பாற்றப்பட்டது. மார்ன் போரானது பதுங்குக் குழிப்போரின் தொடக்கமாகும்.

டானென்பர்க் போர்

வெர்டன் போர்

1916ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரிக்கும் ஜூலைக்குமிடையே ஜெர்மானியர் பிரான்சின் முக்கியக் கோட்டையான வெர்டனைத் தாக்கினர். ஐந்துமாத காலம் நடைபெற்ற வெர்டன் போரில் இரண்டு மில்லியன் வீரர்கள் பங்கெடுத்தனர். அவர்களில் சரிபாதிவீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஜெர்மானியருக்கு எதிரான இங்கிலாந்தின் தாக்குதல் சோம்மி நதிக்கரை அருகே நடைபெற்றது. நான்குமாத காலம் நடைபெற்ற போரின் முதல்நாளில் இங்கிலாந்து 20,000 வீரர்களை இழந்தது. இருந்தபோதிலும் வெர்டன்போர் முதல் உலகப்போரில் நேசநாடுகளே வெற்றி பெறும் என்பதைத் தீர்மானித்தது.

கிழக்குமுனை அல்லது ரஷ்யமுனைப்போர்

கிழக்கு முனையில் ரஷ்யப் படைகள் ஆஸ்திரியப் படைகளை மீண்டும் மீண்டும் தோற்கடித்தன. அதே சமயம் ரஷ்யப் படைகள் ஜெர்மன் படைகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டன. ரஷ்ய இராணுவம் மோசமாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டிருந்ததாலும் போதுமான போர்த்தளவாட முன்னேற்பாடுகள் இல்லாமலிருந்ததாலும் பெருமளவு இழப்பைச் சந்தித்தது. 1917இல் சார் மன்னருடைய ஆட்சி மாபெரும் அக்டோபர் புரட்சியின் மூலமாகத் தூக்கி வீசப்பட்டது. ரஷ்யாவிற்கு அமைதி தேவைப்பட்டதால் ஜெர்மனியோடு 1918 மார்ச் 3ஆம் நாள் பிரெஸ்ட்-லிடோவஸ்க் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டுப் போரிலிருந்து விலகியது.

சிறிய போர் அரங்குகள்

மத்திய கிழக்கு

மைய நாடுகளுடன் சேர்ந்து துருக்கி போரிட்டது. தொடக்கத்தில் வெற்றிகளைப் பெற்றாலும், நேசநாடுகள் பின்னடைவுகளைச்

(குறிப்பாக மெசபடோமியா, காலிபோலி ஆகிய இடங்களில்) சந்தித்தாலும் இறுதியில் துருக்கி தோற்கடிக்கப்பட்டது. துருக்கியர் சூயஸ் கால்வாயைத் தாக்க முயன்றனர். ஆனால் அது முறியடிக்கப்பட்டு துரத்தப்பட்டனர். இங்கிலாந்து முதலில் ஈராக்கிலும் பின்னர் பாலஸ்தீனத்திலும் சிரியாவிலும் துருக்கியப் படைகளுடன் போரிட்டது.

துரக்கிழக்கு

சீனா நேசநாடுகள் அணியில் சேர்ந்திருந்தது. ஷாண்டங் மாகாணத்தில் சீனாவிற்கு ஜெர்மனி வழங்கிய கியாச்சவ் பகுதியை ஜப்பான் கைப்பற்றிக்கொண்டது. தூரக் கிழக்குப் பகுதியில் வேறு போர்களில்லை. இச்சூழலைத் தனக்குப் பயனுள்ளதாக மாற்றிய ஜப்பான் சீனாவைக் கட்டாயப்படுத்தியும் அச்சுறுத்தியும் அதிகப் பயனளிக்கக்கூடிய சலுகைகளையும் உரிமைகளையும் பெற்றுக்கொண்டது.

பால்கன் பகுதி

ஆஸ்திரியா-ஜெர்மானியப் படைகள் பல்கேரியாவின் ஒருங்கிணைப்போடு செர்பியாவை முற்றிலுமாக நசுக்கின. செர்பியா ஜெர்மனியின் ஆட்சியின்கீழ் வந்தது. போரின் போக்கைக் கண்காணித்த ருமேனியா 1916 ஆகஸ்டில் நேசநாடுகள் அணியில் இணைந்தது. ஆனால் ருமேனியாவும் ஆஸ்திரியா-ஜெர்மன் படைகளால் கைப்பற்றப்பட்டது.

ஆப்பிரிக்காவில் ஜெர்மன் காலனிகளின் நிலை

கிழக்கு மற்றும் மேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலிருந்த ஜெர்மன் காலனிகளும் நேசநாடுகளால் தாக்கப்பட்டன. இக்காலனிகளனைத்தும் ஜெர்மனியிலிருந்து தொலைதூரத்தில் இருந்ததாலும் அவற்றால் உடனடியாக எவ்வித உதவியையும் பெறமுடியாமல் போனதாலும் நேசநாடுகளிடம் சரணடையும் நிலை ஏற்பட்டது.

ஆஸ்திரியத் தாக்குதலை எதிர்கொள்ள முடியாத இத்தாலி

இத்தாலி 1916 மே திங்களில் நேசநாடுகள் அணியில் இணைந்தது. ஆஸ்திரியாவை எதிர்த்துப் போரிட்ட இத்தாலியர் தொடர்ந்து தங்கள் எதிர்ப்பை நீட்டித்தனர். ஆனால் ஆஸ்திரியாவிற்கு உதவியாக ஜெர்மானியர்களமிறங்கியபோது இத்தாலி நிலைகுலைந்தது.

மையநாடுகள் வெற்றி பெற்ற இடங்கள்

மையநாடுகள் வெற்றிகரமாக பெல்ஜியத்தையும் பிரான்சின் வடகிழக்குப் பகுதியையும், போலந்து, செர்பியா, ருமேனியா ஆகியவற்றையும் கைப்பற்றின. போரின் மையமானது மேற்கு முனையிலும்

கடல்களிலும் நிலை கொண்டிருந்தது. கடல்களில் நேசநாடுகளே ஒப்புவர்வற்ற இடத்தை வகித்தன. கடல் பயணப்பாதைகளை நேசநாடுகள் கட்டுப்படுத்தியதால் மைய நாடுகளுக்குச் செல்லவேண்டிய உணவு, ஏனைய பொருள்கள் ஆகியவற்றை அவர்களால் தடுத்துநிறுத்த முடிந்தது. இதனால் ஜெர்மனியிலும் ஆஸ்திரியாவிலும் பெண்களும் குழந்தைகளும் பட்டினியாலும் வறுமையினாலும் துயருற்றனர். ஜெர்மனி இங்கிலாந்தின்மீது வான்வழித் தாக்குதலை மேற்கொண்டது. லண்டன் மீதும், தொழிற்சாலைகள் அமைந்திருந்த பகுதிகளின்மீதும் குண்டுகள் வீசப்பட்டன. பின்னர் பொதுமக்களை இலக்காகக் கொண்டு குண்டுகள் வீசப்பட்டன. ஜெர்மனி விஷவாயுவை அறிமுகம் செய்தது. பின்னர் இரு தரப்பினருமே அவ்வாயுத்தைப் பயன்படுத்தலாயினர்.

கடற்போர்களும் போரில் அமெரிக்கா பங்கேற்றலும்

1916இல் வடகடலில் கடற்போர் (ஜூன்லேண்டு போர்) நடைபெற்றது. இங்கிலாந்து இப்போரில் வெற்றிபெற்றது. இதன் பின்னர் ஜெர்மானியர் தங்களின் நீர்மூழ்கிப்போரைத் தொடங்கினர். அவை நேசநாடுகளின் கப்பல்களுக்கு இடையூறு செய்தன. புகழ்பெற்ற எம்டன் கப்பல் சென்னைமீது குண்டுகளை வீசியது. தங்கள் கப்பல்களின் போக்குவரத்தை இடைமறித்துத் தடை செய்த நடவடிக்கைகளுக்கு எதிர்நடவடிக்கையாக 1917 ஜனவரி திங்களில் நடுநிலை நாடுகளின் கப்பல்களையும் மூழ்கடிக்கப்போவதாக ஜெர்மனி அறிவித்தது. லூசிடானியா என்னும் அமெரிக்கக்கப்பல் ஜெர்மனியால் தாக்கப்பட்டு மூழ்கடிக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாகப் அதில் பயணித்த பல அமெரிக்கர்கள் உயிரிழந்தனர். அதனால் அமெரிக்காவில் பெருங்கோபமும் சீற்றமும் ஏற்பட்டது. குடியரசுத்தலைவர் உட்ரோ வில்சன் ஜெர்மனிக்கு எதிராக 1917 ஏப்ரல் திங்களில் போர்ப்பிரகடனம் செய்தார். மாபெரும் பொருளாதார பலத்தோடு அமெரிக்கா போரில் இறங்கியது. அது

லூசிடானியா கப்பல் மூழ்குதல்

நேசநாடுகளின் வெற்றியை முன்னரே எழுதப்பட்ட முடிவுரையாக்கிற்று.

(இ) போர்நிறுத்தமும் வெர்செய்ஸ் உடன்படிக்கையும்

சிறப்பான முயற்சிகளை மேற்கொண்ட போதிலும் எதிர்த்து நிற்க இயலாத நிலையில் ஜெர்மனி இறுதியில் 1918 நவம்பரில் சரணடைந்தது. போர் நிறுத்தம் நவம்பர் 11 முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது. ஜெர்மானிய அரசர் கெய்சர் இரண்டாம் வில்லியம் பதவி விலகியதைத் தொடர்ந்து ஜெர்மனியில் ஏற்பட்ட அரசியல் நெருக்கடியின் காரணமாக ஜெர்மனி கடுமையான நிபந்தனைகளை ஒத்துக்கொள்ளும் கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

பாரிஸ் அமைதி மாநாடு

பாரிஸ் அமைதி மாநாடு, போர்நிறுத்த ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின்னர் 1919 ஜனவரி திங்களில் தொடங்கியது. உட்ரோ வில்சன் (அமெரிக்க அதிபர்), லாயிட் ஜார்ஜ் (இங்கிலாந்துப் பிரதமர்), கிளமென்சோ (பிரான்சின் பிரதமர்) ஆகிய மூவரும் கலந்தாய்வில் முக்கியப் பங்குவகித்தனர்.

செய்தித்தாள் அறிக்கை

பாரிஸ் அமைதி மாநாடு

மற்றுமொரு போரைச் சந்திக்க நேரிடும் என்ற அச்சத்தில் ஜெர்மனிய அரசு உடன்படிக்கையை ஒத்துக்கொள்ளும்படி நிர்பந்திக்கப்பட்டது. 1919 ஜூன் 28ஆம் நாள் அமைதி உடன்படிக்கை வெர்செய்ஸ் கண்ணாடி மாளிகையில் கையெழுத்திடப்பட்டது.

உடன்படிக்கையின் சரத்துக்கள்

1. போரைத் தொடங்கிய குற்றத்தைச் செய்தது ஜெர்மனி என்பதால் போர் இழப்புகளுக்கு ஜெர்மனி இழப்பீடு வழங்கவேண்டும். எனவும் மைய நாடுகள் அனைத்தும் போர் இழப்பீட்டுத்தொகையை வழங்கவும் வலியுறுத்தப்பட்டன.

2. ஜெர்மன் படை 1,00,000 வீரர்களை மட்டுமே கொண்டதாக அளவில் சுருக்கப்பட்டது. சிறிய கப்பற்படையொன்றை மட்டுமே வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டது.
3. ஆஸ்திரியா, ஜெர்மனி ஆகிய இரண்டின் ஒருங்கிணைப்பு தடைசெய்யப்பட்டது.
4. ஜெர்மனியின் அனைத்துக் காலனிகளும் பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் பாதுகாப்பு நாடுகளாக ஆக்கப்பட்டன.
5. ரஷ்யாவுடன் செய்துகொள்ளப்பட்ட பிரெஸ்ட்-லிடோவஸ்க் உடன்படிக்கையையும் பஸ்கேரியாவுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட புகாரெஸ்ட் உடன்படிக்கையையும் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள ஜெர்மனி வற்புறுத்தப்பட்டது.
6. அல்சேஸ்-லொரைன் பகுதிகள் பிரான்சுக்குத் திருப்பித் தரப்பட்டன.
7. முன்னர் ரஷ்யாவின் பகுதிகளாக இருந்த பின்லாந்து, எஸ்தோனியா, லாட்வியா, லிதுவேனியா ஆகியன சுதந்திரநாடுகளாகச் செயல்பட அனுமதிக்கப்பட்டது.
8. வடக்கு வுலெஸ்விக் டென்மார்க்கிற்கும் சிறிய மாவட்டங்கள் பெல்ஜியத்திற்கும் வழங்கப்பட்டன.
9. போலந்து மீண்டும் உருவாக்கப்பட்டது.
10. நேசநாடுகளின் ஆக்கிரமிப்பின்கீழ் ரைன்லாந்து இருக்கும் என்றும், ரைன்நதியின் கிழக்குக்கரைப் பகுதி படை நீக்கம் செய்யப்பட்டப் பகுதியாக்கப்படும் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது.

அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் உட்ரோ வில்சன் தனதுபதினான்கு அம்சத்திட்டத்தை நேசநாடுகள் பின்பற்றுவதற்காக முன்வைத்தார். அவற்றில் மிகமுக்கியமானதாக அவர் கோட்டுக்காட்டியது "மிகப்பெரும் நாடுகள் சிறிய நாடுகள் எனும் பேதமில்லாமல் அனைத்து நாடுகளின் அரசியல் சுதந்திரத்திற்கும் அந்நாடுகளின் நிலப்பரப்பின் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் எல்லைகளின் உறுதிப்பாட்டிற்கும் பரஸ்பரம் உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடிய நாடுகளைக் கொண்ட பொதுஅமைப்பை உருவாக்க வேண்டும்" என்பதாகும்.

நேசநாடுகள் ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி, பஸ்கேரியா, துருக்கி ஆகிய நாடுகளுடன் தனித்தனியாக உடன்படிக்கைகளில் கையெழுத்திட்டன. துருக்கியோடு மேற்கொள்ளப்பட்ட செவ்ரஸ் உடன்படிக்கையைச் சுல்தான் ஏற்றுக்கொண்டாலும் அது முஸ்தபா கமால் பாட்சாவும் அவரைப் பின்பற்றுவோரும் எதிர்த்ததால் தோற்றுப்போனது.

முதல் உலகப்போரின் விளைவுகள்

முதல் உலகப்போர், ஐரோப்பிய சமூக மற்றும் அரசியல் ஆகியவற்றின் மீது ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. கட்டாய இராணுவசேவை மூலமாகவும், வான்வழித்தாக்குதல்கள் மூலமாகவும் கடந்தகாலங்களைக் காட்டிலும் அதிகமான மக்களைப் போரில் பங்கேற்கச் செய்து அதிகமான பாதிப்புகளையும் ஏற்படுத்தியது. நான்கு ஆண்டுகளில் 8 மில்லியன் மக்கள் மாண்டனர். அதைப் போன்று இரண்டு மடங்கு மக்கள் காயமடைந்தனர். பலர் வாழ்நாள் முழுவதும் செயல்பட இயலாதவர்கள் ஆயினர். இதனைத் தொடர்ந்து 1918இல் இன்ஃப்ளூயன்ஸா (influenza) நோயில் பல மில்லியன் மக்கள் மாண்டனர். இதன்விளைவாக அனைத்து நாடுகளிலும் ஆண் பெண் எண்ணிக்கையில் சமநிலை குலைந்து ஆண்களுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. போர்வீரர்கள் பொதுமக்களைக் காட்டிலும் உயரிய நிலையில் வைக்கப்பட்டனர்.

முதல் உலகப் போரும் அதன் பின்விளைவுகளும் வரலாற்றில் அனைத்தையும் புரட்டிப்போட்ட காலமாக அமைந்தது. அவையனைத்திலும் கருத்தைக் கவர்வதாக அமைந்தது U.S.S.R அல்லது ஐக்கிய சோசலிஸ்ட் சோவியத் குடியரசுகள் என்றழைக்கப்பட்ட சோவியத் ரஷ்யாவின் எழுச்சியும் அதன் ஒருங்கிணைப்புமாகும். கடன்பட்ட ஒரு நாடாகப் போரில் நுழைந்த அமெரிக்கா போருக்குப் பின்னர் உலகத்திற்கே கடன் கொடுக்கும் நாடாக மேலெழுந்தது.

இக்காலகட்டத்தின் மற்றொரு முதன்மையான நிகழ்வு காலனிநாடுகளின் முழுமையான விழிப்புணர்வும், விடுதலை பெறுவதற்காக அவை மேற்கொண்ட தீவிர முயற்சிகளுமாகும்.

துருக்கி மீண்டும் ஒரு நாடாக மறுபிறவி எடுப்பதற்கு முஸ்தபா கமால் பாட்சா முக்கிய பங்கு வகித்தார். கமால் பாட்சா அந்நாட்டிற்கு விடுதலையை மட்டும் பெற்றுத்தரவில்லை. அவர் துருக்கியை நவீனமயமாக்கி அதை எதிர்மறையான அங்கீகாரத்திலிருந்தும் மாற்றியமைத்தார்.

இந்தியாவின் மீதான தாக்கம்

முதல் உலகப்போர் இந்தியாவின்மீது குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்கா, மேற்கு ஆசியா ஆகிய பகுதிகளில் போர்ப்பணி செய்வதற்காக ஆங்கிலேயர் இந்தியர்களைக் கொண்ட பெரும்படையைத் திரட்டினர். போர் முடிந்த பின்னர் இவ்வீரர்கள் புதிய சிந்தனைகளோடு தாயகம் திரும்பினர்.

அச்சிந்தனைகள் இந்திய சமூகத்தின்மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. போர் செலவுக்காக இந்தியா 230 மில்லியன் பவுண்டுகளை ரொக்கமாகவும், 125 மில்லியன் பவுண்டுகளைக்கடனாகவும் வழங்கியது. மேலும் 250 மில்லியன் பவுண்டுகள் மதிப்புள்ள போர்முனைக்குத் தேவையான பொருள்களையும் இந்தியா அனுப்பிவைத்தது. இதன் விளைவாக இந்தியாவில் பெருமளவிலான பொருளாதார இன்னல்கள் ஏற்பட்டன. உணவுதானியப் பற்றாக்குறையால் கலவரங்கள் ஏற்பட்டு ஏழைமக்கள் கடைகளைக் கொள்ளையடித்தனர். போர் முடிவடையுந் தருவாயில் உலகம் முழுதும் பரவிய விஷக்காய்ச்சலால் இந்தியாவும் பெருந்துயருக்குள்ளானது.

போர்நிலைமைகள் இந்திய அரசியலில் தன்னாட்சி இயக்கம் உதயமாக வழிகோலியது. பிளவுபட்டிருந்த காங்கிரஸ் இயக்கம் போரின்போது மீண்டும் இணைந்தது.

இங்கிலாந்து இந்தியாவின் விசுவாசத்தைப் பாராட்டிப் பரிசளிக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்தியர்களும் இந்தியாவும் இப்போரில் செயலூக்கத்துடன் பங்கேற்றனர். ஆனால் ஏமாற்றமே காத்திருந்தது. இவ்வாறு முதல் உலகப்போர் இந்தியச் சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல் ஆகியவற்றின்மேல் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது.

1.4 ரஷ்யப்புரட்சியும் அதன் தாக்கமும்

அறிமுகம்

முதல் உலகப்போரின் மாபெரும் விளைவு உலக வரலாற்றில் தனித்தன்மை கொண்ட ரஷ்யப் புரட்சியாகும். முதல் உலகப் போரின் காரணமாக

ஏற்பட்ட பேரிழப்புகளும் பெருந்துயரங்களும் ரஷ்யாவில் நிலவிய மோசமான சமூக, அரசியல், பொருளாதார நிலைகளை அவற்றின் உச்சத்திற்கு இட்டுச்சென்றன. 1917இல் மார்ச் திங்களில் ஒன்று, நவம்பரில் மற்றொன்று என இரண்டு புரட்சிகள் நடைபெற்றன. சார் மன்னர் பதவிவிலகியதைத் தொடர்ந்து ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பூர்ஷ்வாக்கள் போரைத் தொடர விரும்பினர். ஆனால் மக்கள் அதற்கு எதிராக இருந்தனர். எனவே அவர்களின் தலைவர் லெனின் வழிகாட்டுதலின்படி இரண்டாவது மாபெரும் புரட்சி மேற்கொண்டனர். ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய லெனின் ரஷ்யாவில் கம்யூனிச அரசை நிறுவினார்.

புரட்சிக்கான காரணங்கள் சமூகக்காரணம்

ரஷ்யாவில் மகா பீட்டரும், இரண்டாம் கேதரின்னும் சமூக நிலைமையை மாற்றாமல் ஐரோப்பிய மயமாக்கலை மேற்கொண்டனர். ரஷ்ய விவசாயிகள் நிலக்கிழார்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் பண்ணை அடிமைகளாகக் கட்டுண்டு கிடந்தனர். கிரிமியப்போரில் ரஷ்யா தோல்வியடைந்த பின்னர் சில சீர்திருத்தங்கள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. 1861இல் சார் இரண்டாம் அலெக்ஸாண்டர் பண்ணை அடிமை முறையை ஒழித்து அவர்களை மீட்டார். ஆனால் அவர்கள் வாழ்வதற்குப் போதுமான நிலங்கள் வழங்கப்படவில்லை. இந்த விவசாயிகளே புரட்சியின் வெடிமருந்துக் கிடங்காயினர். நாடு தொழில்மயம் ஆனதின் விளைவாகத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகியிருந்தது. அவர்கள் மிகக் குறைவான ஊதியம் பெற்றதால் மனக்குறையுடன் இருந்தனர்.

புரட்சிவாதிகளின் பங்கு

இதே சமயத்தில் அறிவுஜீவிகளிடையே புரட்சிகரக் கருத்துக்கள் பரவியதும் அவர்களை சார் மன்னர் ஒருக்கியதும், சமதர்மக் கொள்கையின்பால் பற்றுக் கொண்ட மாணவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை விவசாயிகளிடையே பரப்புவதைச் செய்ய வைத்தது. விரைவில் மார்க்ஸிய சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில் புதிய கருத்துக்கள் வடிவம் கொண்டன. மேலும் சோசலிச ஜனநாயக தொழிலாளர் கட்சியும் உருவானது.

சார் மன்னரின் எதேச்சதிகாரம்

ரோமனோவ் வம்சத்தைச் சேர்ந்த சார் இரண்டாம் நிக்கோலஸ் அரசு நிர்வாகத்தில் குறைவான அனுபவமே கொண்டிருந்தார். அவருடைய மனைவி சாரினா அலெக்ஸாண்டிரா ஆதிக்க மனோபாவம் கொண்ட ஆளுமையாக இருந்ததால் சார் இரண்டாம் நிக்கோலஸ் அவ்வம்மையாரின் நிக்கோலஸ் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டிருந்தார்.

காலனிகளைக் கைப்பற்றும் போட்டியில் விடுபட்டு போய்விடக்கூடாது என்பதற்காக மஞ்சூரியாவில் ரஷ்யாவின் விரிவாக்கத்தை ஊக்குவித்தார். இது 1904இல் ஜப்பானோடு போரிடத் தூண்டியது. இந்தப் போரில் ரஷ்யா அடைந்த தோல்வி வேலை நிறுத்தங்களுக்கும், கலகங்களுக்கும்

இட்டுச்சென்றது. சார் எதிர்ப்பு மேலும் வளர்ந்தது. 1905 ஜனவரி 22ஆம் நாளன்று கபான் எனும் பாதிரியார் ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் பங்கேற்ற பேரணியைப் புனிதபீட்டர்ஸ்பர்க் நகரிலுள்ள அரசரின் குளிக்கால அரண்மனையை நோக்கி நடத்திச்சென்றார். மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட தேசியச் சட்டமன்றம், வேளாண், தொழில் துறைகளில் சீர்திருத்தங்கள் என்பவையே அவர்களின் கோரிக்கைகளாய் இருந்தன. ஆனால் காவல்துறையும், இராணுவமும் துப்பாக்கிச்சூடு நடத்தியது. நூற்றுக்கணக்கானோர் கொல்லப்பட்டனர். பல்லாயிரக்கணக்கானோர் காயமடைந்தனர். 'குருதிஞாயிறு' என்றழைக்கப்பட்ட இந்நாளில் நடந்த நிகழ்வுகள் வேலை நிறுத்தம், கலகம், வன்முறை ஆகியவற்றிற்கு இட்டுச்சென்றது. சார் நிக்கோலஸ் ஒரு அரசியல் அமைப்பை வழங்கி, ரூமா எனும் நாடாளுமன்றத்தை நிறுவும் கட்டாயத்திற்குள்ளானார். ஆனால் இடதுசாரிக் கட்சிகளுக்கு இது மனநிறைவு அளிப்பதாயில்லை. அவர்கள் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய சோவியத் (குழு) எனும் அமைப்பை பீட்டர்ஸ்பர்க்கில் நிறுவினர். டிராட்ச்கி அதன் தலைவர் ஆவார்.

சார் மன்னருக்கு எதிர்ப்பு, ரூமா கலைக்கப்படுதல்

முதல் உலகப்போர் வெடித்ததுடன் ரஷ்யா பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளுடன் அணி சேர்ந்ததால் ரஷ்ய முடியாட்சி தற்காலிகமாக வலுப்பெற்றது. சாரை (Tsar) மாற்றும் நோக்கமுடன் அரண்மனைப்புரட்சியொன்று நடைபெறப்போவதாக வதந்தி பரவியதால் நிக்கோலஸ் தன்னைப் படைகளின் தலைமைத் தளபதியாக அறிவித்துக் கொண்டார். 1916ஆம் ஆண்டு முடிவடைவதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்னர் சார்மன்னர், பேரரசி ஆகியோரிடம் செல்வாக்குமிக்க அதிகாரம் கொண்ட ரஸ்புட்டின் என்பவர், சார் மன்னரின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரால் கொலை செய்யப்பட்டார். பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரத்தின் சோவியத் உறுப்பினர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். சார் மன்னரின் நோக்கங்களை எப்போதெல்லாம் ரூமா எதிர்த்ததோ அப்போதெல்லாம் ரூமா கலைக்கப்பட்டுப் புதிய தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டன. அரசின் கொள்கைகளில் மாற்றமேதுமில்லாமல் 1917 புரட்சியுடன் நான்காவது ரூமா முடிவுக்கு வந்தது.

பொதுமக்களின் எழுச்சிகள்

இந்நிலையில் நூற்பாலைகளில் பணியாற்றிய பெண்களிடையே (அவர்களின் கணவர்கள் படைகளில் பணியாற்றினர்) ரொட்டிக்கு ஏற்பட்ட பெருந்தட்டுப்பாடு அவர்களை வேலைநிறுத்தம்

செய்யக் கட்டாயப்படுத்தியது. ரஷ்யப்பேரரசின் தலைநகரான பெட்ரோகிரேடில் தொழிற்சாலைகள் அதிகமிருந்த பகுதிகள் வழியாக அவர்கள் ஊர்வலம் சென்றனர். பெருமளவிலான பெண்உழைப்பாளர்கள் போர்க்குணத்துடன் "உழைப்போர்க்கு ரொட்டி" எனக் கோரிக்கை முழக்கமிட்டனர். தொழிற்கூடங்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களை நோக்கிக் கையசைத்த அவர்கள், "வெளியே வாருங்கள்" "வேலையை நிறுத்துங்கள்" எனக் கூற நகரின் 4,00,000 தொழிலாளர்கள் அடுத்த நாளை (பிப்ரவரி 24) போராட்டத்தில் இணைந்தனர்.

1917ஆம் ஆண்டுப் புரட்சி

சார் பதவிலிகல்

வேலைநிறுத்தத்தை உடைப்பதற்கு அரசு தனது துருப்புகளைப் பயன்படுத்தியது. ஆனால் வேலைநிறுத்தத்தின் நான்காம்நாள் பாசறைகளில் இராணுவவீரர்களின் கலகங்கள் வெடித்தன. சார் தொலைதூரத்தில் தலைமைத்தளபதியாக தனது இராணுவத்தை வழிநடத்திக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய ஆணை நகரத்தில் ஒலிபரப்பப்படவில்லை. அப்பணியைச் செய்ய அங்கு யாருமில்லை. இதன்பின்னர் சார் பெட்ரோகிரேடு திரும்ப முயற்சித்தார். இருப்புப்பாதை ஊழியர்கள் அவர் பயணம்செய்த புகைவண்டியை

ரஷ்யப் புரட்சி நடந்து சார் மன்னன் வீழ்ச்சியுற்றபோது நம் தேசியக்கவி பாரதியார் எழுதிய உணர்ச்சிமிக்க கவிதை:

புதிய ரஷ்யா

மாகாளி பராசக்தி உருசியநாட்

டினிற் கடைக்கண் வைத்தாள், அங்கே

ஆகாவென் றெழுந்ததுபார் யுகப்புரட்சி;

கொடுங்காலன் அலறி வீழ்ந்தான்;

வாகான தோள்புடைத்தார் வானமரர்;

பேய்களெலாம் வருந்திக் கண்ணீர்

போகாமற் கண்புகைந்து மடிந்தனவாம்;

வையகத்தீர், புதுமை காணீர்!

வரும்வழியில் நிறுத்திவிட்டனர். இத்தகைய நிகழ்வுகளால் திகைத்துப்போன சில தளபதிகளும் பெட்ரோகிரேடிலிருந்த சில தலைவர்களும் சாரைப் பதவிவிலகுமாறு கெஞ்சிக்கேட்டனர். மக்களின் பேரெழுச்சிகளுக்கு சிறிது காலத்திற்குப்பின் மார்ச் 15இல் சார் இரண்டாம் நிக்கோலஸ் பதவி விலகினார்.

தற்காலிக அரசு

அரசு நிர்வாகப்பணிகளை மேற்கொள்ள ஒன்றுக்கொன்று இணையான இரண்டு அமைப்புகள் இருந்தன. ஒன்று பழைய ரூமா அமைப்பின், உடைமை வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பூர்ஷ்வா அரசியல்வாதிகளைக்கொண்ட அமைப்பு. மற்றொன்று தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் அங்கம்வகித்தக் குழு அல்லது சோவியத். சோவியத் அமைப்புகளின் ஒப்புதலோடு ரூமாவால் ஒரு தற்காலிகஅரசை நிறுவ முடிந்தது. சோவியத்துகளில் மென்ஷ்விக்குகள் ஆதிக்கம்செலுத்த, சிறுபான்மையினராக இருந்த போல்ஷ்விக்குகள் அச்சமுற்றவர்களாகவும் முடிவெடுக்க முடியாதவர்களாகவும் இருந்தனர். லெனினின் வருகையால் இச்சூழல் மாறியது.

தற்காலிக அரசின் தோல்வி

புரட்சி வெடித்தபோது லெனின் சவிட்ச்ரலாந்தில் இருந்தார். புரட்சி தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டுமென அவர் விரும்பினார். "அனைத்து அதிகாரங்களும் சோவியத்திற்கே" என்ற அவரது முழுக்கம் தொழிலாளர்களையும் தலைவர்களையும் கவர்ந்தது. போர்க்காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த பற்றாக்குறைகளால் பெருந்துயரங்களுக்கு உள்ளாகியிருந்த மக்கள் "ரொட்டி, அமைதி, நிலம்" எனும் முழுக்கத்தால் கவரப்பட்டனர். ஆனால் தற்காலிகஅரசு இரண்டு முக்கியத் தவறுகளைச் செய்தது. ஒன்று நிலங்களின் மறுவிநியோகம் குறித்த கோரிக்கையின்மீது எடுக்கப்பட வேண்டிய முடிவைத் தள்ளிவைத்தது. மற்றொன்று போரைத்தொடர்வதென எடுக்கப்பட்ட முடிவு. ஏமாற்றமடைந்த விவசாய இராணுவவீரர்கள் தங்கள் பொறுப்புகளைக் கைவிட்டு நிலஅபகரிப்பில் ஈடுபடலாயினர். இந்நிகழ்வு பெட்ரோகிரேடில் போல்ஷ்விக்குகளின் தலைமையில் நடைபெற்ற எழுச்சியை மேலும் தீவிரப்படுத்தியது. அரசு 'பிரவ்தா' வை தடை செய்து போல்ஷ்விக்குகளைக் கைதுசெய்தது. டிராட்ஸ்கியும் கைதுசெய்யப்பட்டார்.

லெனின் தலைமையில் போல்ஷ்விக்கட்சி ஆட்சியைக் கைப்பற்றுதல்

அக்டோபர் திங்களில், லெனின் போல்ஷ்விக்கட்சியின் மத்தியக்குழுவை உடனடிப் புரட்சி குறித்து முடிவுசெய்யக் கேட்டுக்கொண்டார். டிராட்ஸ்கி ஒரு விரிவானதிட்டத்தைத் தயாரித்தார்.

1870இல் மத்திய வோல்கா பகுதி அருகே கற்றறிந்த பெற்றோர்க்கு லெனின் பிறந்தார். கார்ல்மார்க்ஸின் சிந்தனைகளால் கவரப்பட்ட அவர், விடுதலைக்கான வழி, பெருந்திரளான மக்களின் போராட்டமே என நம்பினார். பெரும்பாலானோரின் (போல்ஷிவின்ஸ்ட்லோ) ஆதரவைப் பெற்ற லெனினும் அவரது ஆதரவாளர்களும் போல்ஷ்விக் கட்சி என்று அறியப்பட்டனர். இவருக்கு எதிரான சிறுபான்மையினர் (மென்ஷிவின்ஸ்ட்லோ) மென்ஷ்விக்வுகள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

லெனின்

நவம்பர் 7இல் முக்கியமான அரசுக்கட்டங்கள், குளிர்கால அரண்மனை, பிரதமமந்திரியின் தலைமை அலுவலகங்கள் ஆகியவை அனைத்தும் ஆயுதமேந்திய ஆலைத்தொழிலாளர்களாலும், புரட்சிப்படைபினராலும் கைப்பற்றப்பட்டன. 1917 நவம்பர் 8இல் ரஷ்யாவில் புதிய கம்யூனிஸ்ட்அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றது. போல்ஷ்விக் கட்சிக்கு ரஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எனப்பெயர் பெயரிடப்பட்டது.

புரட்சியின் விளைவுகள்

ரஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் குறுகிய காலத்தில் ரஷ்யாவில் எழுத்தறிவின்மையையும் வறுமையையும் ஒழிக்க முடிந்தது. ரஷ்யாவின் தொழில்துறையும் வேளாண்மையும் உன்னதமான வளர்ச்சியைப் பெற்றன. வாக்குரிமை முதலாகப் பெண்களுக்கு சமஉரிமைகள் வழங்கப்பட்டன. தொழிற்சாலைகளும் வங்கிகளும் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. நிலம் சமுதாயத்தின் சொத்தாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. போரிலிருந்து விலகாமலிருந்ததே தற்காலிக அரசின் வீழ்ச்சிக்கு முக்கியக்காரணமென, லெனின் நினைத்தார். எனவே அவர் உடனடியாக அமைதிக்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். மையநாடுகளின் கடுமையான நிபந்தனைகள் குறித்துக் கவலைகொள்ளாமல், புதிய அரசை உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்துவதற்காக அவர் போரிலிருந்து விலகினார். 1918இல் பிரெஸ்ட்-லிடோவஸ்க் உடன்படிக்கை கையெழுத்திடப்பட்டது.

ரஷ்யப்புரட்சியின் உலகளாவியத் தாக்கத்தின் விளைவுகள்

ரஷ்யப்புரட்சி உலக மக்களின் கற்பனையைத் தூண்டியது. பல நாடுகளில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் உருவாக்கப்பட்டன. ரஷ்ய கம்யூனிஸ்ட் அரசு காலனி நாடுகளை விடுதலைக்காக போராட ஊக்குவித்து

அவர்களுக்கு முழுமையாக ஆதரவையும் நல்கியது. நிலச்சீர்திருத்தம், சமூகநலன், தொழிலாளர் உரிமைகள், பாலின சமத்துவம் போன்ற இன்றியமையாதவை குறித்த விவாதங்கள் உலகஅளவில் நடைபெறத் தொடங்கின.

பிரவ்தா என்பது ஒரு ரஷ்யமொழிச் சொல். அதன் பொருள் "உண்மை" என்பதாகும். இது 1918 முதல் 1991 வரை சோவியத்யூனியனின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய அதிகாரபூர்வ நாளேடாகும்.

1.5 பன்னாட்டுச் சங்கம்

அமைப்பும் உறுப்புகளும்

பன்னாட்டுச் சங்கத்திற்கான கூட்டு ஒப்பந்த ஆவணம் பாரிஸ் அமைதி மாநாட்டில் தயார் செய்யப்பட்டு முதல் உலகப்போருக்குப்பின் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒவ்வொரு உடன்படிக்கையிலும் சேர்க்கப்பட்டது. சவால்கள் நிறைந்த இப்பணி குடியரசுத்தலைவர் உட்ரோவில்சன் கொடுத்த அழுத்தத்தால் நிறைவேறியது. இவ்வமைப்புக்கான அரசியல் அமைப்பு விதிகளை உருவாக்குவதில் இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா ஆகியநாடுகளின் ஆலோசனைகள் மேலோங்கியிருந்தன.

1920இல் துவக்கப்பட்ட இச்சங்கம் ஐந்து உறுப்புகளைக் கொண்டிருந்தது. அவை பொதுச்சபை, செயற்குழு, செயலகம், பன்னாட்டு நீதிமன்றம், பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் அமைப்பு என்பனவாகும். ஒவ்வொரு உறுப்புநாடும் பொதுச்சபையில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது. செயற்குழுவே முடிவுகளைச் செயல்படுத்தும் அமைப்பாகும். பிரிட்டன், பிரான்ஸ், இத்தாலி, ஜப்பான், அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளே தொடக்கத்தில் இச்சபையின் நிரந்தர உறுப்பினர்கள் என அறிவிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் ஒரு வாக்கு அளிக்கும் உரிமை உண்டு. மேலும் அனைத்து முடிவுகளும் ஒருமனதாகத் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்பதால் சிறு நாடுகளும் மறுப்பாணை அதிகாரத்தைப் (Veto Power) பெற்றிருந்தன.

பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் செயலகம் ஜெனீவாவில் அமைந்து இருந்தது. அதன் முதல் பொதுச்செயலாளர் பிரிட்டனைச் சேர்ந்த சர் எரிக் டிரம்மாண்ட் ஆவார். செயலகப் பணியாளர்களைப் பொதுச்செயலாளர் செயற்குழுவின் ஆலோசனையின்படி பணியமர்த்துவார். பன்னாட்டு நீதிமன்றமானது தி ஹேக் நகரில் அமைக்கப்பட்டது. இந்நீதிமன்றம் பதினைந்து நீதிபதிகளைக் கொண்டிருந்தது. பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் அமைப்பு, ஒரு செயலகத்தையும் அதன் பொது

மாநாட்டில் ஒவ்வொரு உறுப்பு நாட்டிலிருந்தும் நான்கு உறுப்பினர்கள் பங்கேற்றனர்.

பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் குறிக்கோள்கள்

பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் இரண்டு குறிக்கோள்களில் ஒன்று போர்களைத் தவிர்த்து உலகில் அமைதியை நிலைநாட்டுவது. மற்றொன்று சமூகப் பொருளாதார விசயங்களில் பன்னாட்டு ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துவது என்பனவாகும். பன்னாட்டுச் சங்கம் நடுவராகவும், சமாதானம் செய்பவராகவும் இருந்து அதன் மூலம் பிரச்சனைகளைத் தொடக்கத்திலேயே தீர்த்துவைக்க விரும்பியது. நடுவர் தீர்ப்பையும் மீறி போர்கள் வெடித்தால் போருக்குக் காரணமான நாட்டின்மீது சங்கம் முதலில் பொருளாதாரத் தடைகளையும் பின்னர் இராணுவ ரீதியிலானத் தடைகளையும் விதிக்கவேண்டும்.

அமெரிக்கா (சங்கத்தில் உறுப்பினராகாத நாடு), ஜெர்மனி (தோல்வியுற்ற நாடு), ரஷ்யா ஆகிய மூன்று வல்லரசுகள் இவ்வமைப்பில் அங்கம் வகிக்காததால், இக்குறிக்கோள்களை எட்டுவதில் சிரமங்கள் மேலும் அதிகரித்தன. ஜெர்மனியும் ரஷ்யாவும் முறையே 1926, 1934 ஆகிய ஆண்டுகளில் சங்கத்தில் சேர்ந்தன. 1933இல் ஜெர்மனி விலகியது. 1939இல் ரஷ்யா வெளியேற்றப்பட்டது.

சங்கத்தின் செயல்பாடுகள்

1920-1925 ஆகிய ஆண்டுகளிடையே பன்னாட்டுச் சங்கம் பல சிக்கல்களைத் தீர்த்துவைக்க அழைக்கப்பட்டது. மூன்று பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துவைப்பதில் சங்கம் வெற்றிபெற்றது. 1920இல் பின்லாந்தின் மேற்குக்கடற்கரைக்கும் சுவீடனின் கிழக்குக்கடற்கரைக்கும் இடையில் அமைந்திருந்த ஆலேண்டு தீவுகள் யாருக்குச் சொந்தம் என்பதில் பின்லாந்திற்கும் சுவீடனுக்குமிடையே பிரச்சனை ஏற்பட்டது. பன்னாட்டுச் சங்கம் அத்தீவுகள் பின்லாந்திற்கே உரியது எனத் தீர்ப்பளித்தது. அடுத்த ஆண்டில் போலந்திற்கும் ஜெர்மனிக்குமிடையே மேலை சைலேஷியா பகுதியில் எல்லைப்பிரச்சனை ஏற்பட்டு, பிரச்சனையைத் தீர்த்துவைக்கச் சங்கம் அழைக்கப்பட்டபோது அப்பிரச்சனையைச் சங்கம் வெற்றிகரமாகத் தீர்த்துவைத்தது. 1925இல் மூன்றாவது பிரச்சனை கிரீஸ், பல்கேரியா நாடுகளிடையே ஏற்பட்டதாகும். கிரீஸ் பல்கேரியாவின் மீது படையெடுத்தபோது பன்னாட்டுச் சங்கம் போர் நிறுத்தம் செய்ய உத்தரவிட்டது. விசாரணைக்குப்பின் சங்கம் கிரீஸின் மீது குற்றஞ்சாட்டி, கிரீஸ் போர் இழப்பீடு வழங்கவேண்டுமெனத் தீர்மானித்தது. ஆகவே 1925இல் லொக்கர்னோ உடன்படிக்கை

கையெழுத்தாகின்றவரை பன்னாட்டுச் சங்கம் வெற்றிகரமாகவே செயலாற்றியது. லொக்கர்னோ உடன்படிக்கையின்படி ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், பெல்ஜியம், இங்கிலாந்து, இத்தாலி ஆகிய நாடுகள் மேற்கு ஐரோப்பாவில் பரஸ்பரம் அமைதிக்கு உத்தரவாதமளித்தன. இதன்பின்னர் ஜெர்மனி பன்னாட்டுச் சங்கத்தில் இணைந்தது. பாதுகாப்புக்குமுனிலும் நிரந்தர இடமளிக்கப்பட்டது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அமெரிக்காவும் ரஷ்யாவும் சங்கத்தினுடைய அரசியல் அல்லாத நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கத் தொடங்கின.

கட்டுப்பாடு மீறல்

ஐரோப்பிய சக்திகள் எதிர்கொண்ட பெரும் பிரச்சனைகளிலொன்று எவ்வாறு ஆயுதக் குறைப்பைசாத்தியமாக்குவது என்பதாகும். 1925இல் சங்கத்தின் பாதுகாப்புக் குழுவானது ஏற்பாடு செய்த ஆயுதக்குறைப்புப் பிரச்சனை தொடர்பான மாநாடு, 1932 பிப்ரவரியில்தான் கூடியது. இம்மாநாட்டில் பிரான்சுக்கு நிகராகத் தானும் ஆயுதங்களை வைத்துக்கொள்ள ஜெர்மனி அனுமதி கோரியபோது அது மறுக்கப்பட்டது. அக்டோபர் திங்களில் ஹிட்லர் ஜெர்மனியை மாநாட்டிலிருந்தும் பன்னாட்டுச் சங்கத்திலிருந்தும் விலக்கிக்கொண்டார்.

1931இல் ஜப்பான் மஞ்சூரியாவைத் தாக்கியது. சங்கம் ஜப்பானைக் கண்டனம் செய்யவே ஜெர்மனியின் நடவடிக்கையைப் பின்பற்றி ஜப்பானும் சங்கத்திலிருந்து வெளியேறியது. இத்தாலி எத்தியோப்பியாவைத் தாக்கிய விசயத்தில் சங்கம் இத்தாலிக்கு எதிராகத் தடைகளை விதித்தது. தடைகள் நடைமுறைக்கு வந்தபோது, அதை எதிர்த்து இத்தாலி 1937இல் விலகியது. இதன்பின்னர் ஏற்பட்ட ரைன்லாந்து, ஆஸ்திரியா, செக்கோஸ்லோவாக்கியா, போலந்து ஆகிய பிரச்சனைகளில் சங்கம் தலையிடாமல் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளுக்கு மௌன சாட்சியாய் விளங்கியது. 1939 டிசம்பர் திங்கள் பின்லாந்தைத் தாக்கியதற்காக ரஷ்யாவை வெளியேற்றியதே சங்கத்தின் இறுதியான உறுதியான நடவடிக்கையாகும். சங்கத்தின் பொதுச்சபை அதன்பின்னர் கூட்டப்படவில்லை. இறுதியாக 1946இல் பன்னாட்டுச் சங்கம் கலைக்கப்பட்டது.

தோல்விக்கானக் காரணங்கள்

பன்னாட்டுச் சங்கம் முதல் உலகப்போரில் வெற்றிபெற்ற நாடுகளின் அமைப்பாகவே காணப்பட்டது.

சங்கத்திற்கென்று இராணுவம் இல்லை என்பதால் தான் எடுத்த முடிவுகளை நடைமுறைப்படுத்த அதனால் இயலவில்லை.

அமைதிக்கான இவ்வமைப்பை உருவாக்கியவர்கள் தேசியவாதத்தின் உள்ளர்ந்த ஆற்றலை உணர்ந்திருக்கவில்லை. 'கூட்டுப்பாதுகாப்பு' எனும் கோட்பாட்டை நடைமுறையில் செயல்படுத்தவே முடியவில்லை.

சர்வாதிகாரிகளால் தலைமையேற்கப்பட்ட இத்தாலி, ஜப்பான், ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகள் சங்கத்தின் ஆணைகளுக்குக் கட்டுப்பட மறுத்தபோது, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகள் மட்டுமே உறுதியாகச் செயல்படும் நிலையிலிருந்தன.

பாடச்சுருக்கம்

- முதலாளித்துவ நாடுகளின் வளர்ந்துகொண்டேயிருந்த, கச்சாப்பொருட்களுக்கும் சந்தைக்குமானத் தேவைகள் எவ்வாறு காலனியாதிக்கப் போட்டிக்கு இட்டுச்சென்றதென்பதும் அதன் விளைவாக ஐரோப்பிய வல்லரசுகளிடையே ஏற்பட்ட மோதல்களும் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன.
- ஆசியாவில் ஜப்பான் ஒரு ஏகாதிபத்திய சக்தியாக எழுச்சி பெற்றது கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
- ஐரோப்பா இரு போர்முகாம்களாகப் பிரிந்ததும் அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட அணி சேர்க்கைகளும், எதிரணி சேர்க்கைகளும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.
- முதல் உலகப்போர் வெடிப்பதற்குக் காரணங்களான வன்முறை வடிவங்களிலான தேசியம், ஜெர்மனியின் ஆக்கிரமிப்பு மனப்பான்மை, அல்சேஸ், லொரைன் பகுதிகளை இழந்ததனால் பிரான்சுக்கு ஜெர்மனியோடு ஏற்பட்ட பகைமை, பால்கன் பகுதியில் ஏற்பட்ட அதிகாரஅரசியல் போன்றவை விளக்கப்பட்டுள்ளன.
- நீர்மூழ்கிக்கப்பல் போரினை ஜெர்மன் தொடுத்ததைத் தொடர்ந்து போரில் அமெரிக்கா பங்கேற்றதும், நேசநாடுகள் பெற்ற இறுதி வெற்றியும் சுருக்கமாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.
- பாரிஸ் அமைதிமாநாடும், வெர்செய்ல்ஸ்ஸ் உடன்படிக்கையின் சரத்துக்களும் பகுத்தாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.
- முதல் உலகப்போரின் பின்விளைவுகள், குறிப்பாக ரஷ்யப்புரட்சி, அதற்கான காரணங்கள், போக்கு, விளைவுகள் ஆகியவை விரிவாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.
- உலகஅமைதிக்காக உருவாக்கப்பட்ட முதல் அமைப்பான பன்னாட்டுச் சங்கமும் போர்களைத் தடுப்பதிலும் அமைதியை மேம்படுத்தியதிலும் அது வகித்தப் பங்கும் விமர்சன பூர்வமாக ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

A-Z கலைச்சொற்கள்

முற்றுரிமை	Monopoly	exclusive possession or control
பேரழிவு	Devastating	highly destructive or damage
கண்மூடித்தனமான நாட்டுப்பற்று	Jingoism	blind patriotism, especially in the pursuit of aggressive foreign policy
அதிதீவிரப்பற்று	Chauvinism	extreme patriotism
ஜெர்மானியக் கலாச்சாரத்தை மிக உயர்வாக நினைப்பது	Kultur	thinking highly of German civilization and culture
எதிரியை விரட்டிஅடித்தல்	Repulse	drive back
மூழ்கடி	Torpedo	attack or sink (a ship) with a torpedo
முதலாளித்துவம்	Bourgeois	characteristic of the middle class, typically with reference to its perceived materialistic values or conventional attitudes
அறிவுஜீவிகள், நுண்ணறிவாளர்கள்	Intelligentsia	intellectuals or highly educated people as a group, especially when regarded as possessing culture and political influence

பயிற்சி

I சரியான விடையைத் தேர்வு செய்யவும்

- முதல் உலகப்போரின் இறுதியில் நிலைகுலைந்து போன மூன்று பெரும் பேரரசுகள் யாவை?
அ) ஜெர்மனி, ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரி, உதுமானியர்
ஆ) ஜெர்மனி, ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரி, ரஷ்யா
இ) ஸ்பெயின், போர்ச்சுகல், இத்தாலி
ஈ) ஜெர்மனி, ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரி, இத்தாலி
- பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு முடிவடையுந் தருவாயில் கிழக்கு ஆசியாவில் உதயமான வலிமைவாய்ந்த நாடு எது?
அ) சீனா ஆ) ஜப்பான்
இ) கொரியா ஈ) மங்கோலியா
- "ஏகாதிபத்தியம் முதலாளித்துவத்தின் உச்ச கட்டம்" எனக் கூறியவர் யார்?
அ) லெனின் ஆ) மார்க்ஸ்
இ) சன் யாட் சென் ஈ) மா சே துங்
- மார்ன் போர் எதற்காக நினைவு கூறப்படுகிறது?
அ) ஆகாயப் போர்முறை
ஆ) பதுங்குக் குழிப்போர்முறை
இ) நீர்மூழ்கிக் கப்பல் போர்முறை
ஈ) கடற்படைப் போர்முறை
- பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் முதல் பொதுச்செயலாளர் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்?
அ) பிரிட்டன் ஆ) பிரான்ஸ்
இ) டச்சு ஈ) அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள்
- பின்லாந்தைத் தாக்கியதற்காக பன்னாட்டுச் சங்கத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட நாடு எது?
அ) ஜெர்மனி ஆ) ரஷ்யா
இ) இத்தாலி ஈ) பிரான்ஸ்

II கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக

- _____ஆம் ஆண்டில் ஜப்பான் சீனாவுடன் வலுக்கட்டாயமாகப் போரிட்டது.
- 1913ஆம் ஆண்டு மே மாதம் கையெழுத்திடப்பட்ட _____ உடன்படிக்கையின்படி அல்பேனியா எனும் புதியநாடு உருவாக்கப்பட்டது.
- _____ஆண்டில் ஜப்பான் இங்கிலாந்துடன் நட்பினை ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது.

- பால்கனில் _____ நாடு பல்வகை இனமக்களைக் கொண்டிருந்தது.
- டானென்பர்க் போரில் _____ பேரிழப்புகளுக்கு உள்ளானது.
- பாரிஸ் அமைதி மாநாட்டில் பிரதிநிதியாகப் பங்கேற்ற பிரான்ஸின் பிரதமர் _____ ஆவார்.
- _____ஆம் ஆண்டில் லொக்கர்னோ உடன்படிக்கை கையெழுத்திடப்பட்டது.

III சரியான கூற்றைத் தேர்வுசெய்யவும்

- i) துருக்கியப் பேரரசு, பால்கனில் துருக்கியரல்லாத பல இனமக்களைக் கொண்டிருந்தது.
ii) துருக்கி மையநாடுகள் பக்கம் நின்று போரிட்டது.
iii) பிரிட்டன் துருக்கியைத் தாக்கி கான்ஸ்டாண்டிநோபிளைக் கைப்பற்றியது.
iv) சூயஸ் கால்வாயைத் தாக்க துருக்கி மேற்கொண்ட முயற்சி முறியடிக்கப்பட்டது.
அ) i), ii) ஆகியன சரி ஆ) i), iii) ஆகியன சரி
இ) iv) சரி ஈ) i), ii), iv) ஆகியன சரி
- கூற்று: ஜெர்மனியும் அமெரிக்காவும் மலிவான தொழிற்சாலைப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து இங்கிலாந்தின் சந்தையைக் கைப்பற்றின.
காரணம்: இருநாடுகளும் தங்கள் தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான மூலப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்தன.
அ) கூற்று, காரணம் ஆகிய இரண்டும் சரி.
ஆ) கூற்று சரி, ஆனால் காரணம் கூற்றுக்கான விளக்கம் அல்ல.
இ) கூற்று, காரணம் ஆகிய இரண்டும் தவறு
ஈ) காரணம் சரி, ஆனால் கூற்று தவறு.
- கூற்று: ஆப்பிரிக்காவில் குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்காக ஐரோப்பிய நாடுகள் மேற்கொண்ட முதற்கட்ட முயற்சிகள் ரத்தக்களரியான போர்களில் முடிந்தன.
காரணம் : சொந்தநாட்டு மக்களிடமிருந்து கடுமையான எதிர்ப்பு இருந்தது.
அ) காரணம், கூற்று ஆகிய இரண்டும் சரி.
ஆ) கூற்று சரி, ஆனால் காரணம் கூற்றுக்கான விளக்கம் அல்ல.
இ) கூற்று, காரணம் இரண்டுமே தவறு.
ஈ) காரணம் சரி ஆனால் கூற்று தவறு.

IV பொருத்துக

1.	பிரெஸ்ட்-லிடோவஸ்க் உடன்படிக்கை	-	வெர்செய்ல்ஸ்
2.	ஜிங்கோயிசம்	-	துருக்கி
3.	கமால் பாட்சா	-	ரஷ்யாவும் ஜெர்மனியும்
4.	எம்டன்	-	இங்கிலாந்து
5.	கண்ணாடி மாளிகை	-	சென்னை

V சுருக்கமாக விடையளிக்கவும்

1. சீன - ஜப்பானியப் போரின் முக்கியத்துவத்தை நீ எவ்வாறு மதிப்பீடு செய்வாய்?
2. மூவர் கூட்டு நாடுகளின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுக.
3. ஐரோப்பிய போர்க்குணம் வாய்ந்த தேசியவாதத்தின் மூன்றுவடிவங்கள் எவை?
4. பதுங்குக் குழிப்போர்முறை குறித்து நீங்கள் அறிந்ததென்ன?
5. முஸ்தபா கமால் பாட்சா வகித்தப் பாத்திரமென்ன?
6. பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் தோல்விக்கான ஏதேனும் இரண்டு காரணங்களைப் பட்டியலிடுக.

VI பின்வரும் வினாக்களுக்கு விரிவான விடையளிக்கவும்

1. முதல் உலகப்போருக்கான முக்கியக் காரணங்களை விவாதி.
2. ஜெர்மனியுடன் தொடர்புடைய வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையின் சரத்துக்களை கோடிட்டுக்காட்டுக.

3. லெனின் தலைமையிலான ரஷ்யப் புரட்சியின்போக்கினை விளக்குக.
4. பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் பணிகளை மதிப்பிடுக.

VII செயல்பாடுகள்

1. முதல் உலகப்போரில் ஈடுபட்ட நாடுகளின் தலைநகரங்களையும் போர்க்களங்களையும் வரைபடத்தில் குறிப்பதற்கு மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல்.

VIII வரைபடப் பணி

உலகவரைபடத்தில் பின்வரும் நாடுகளைக் குறிக்கவும்.

1. கிரேட் பிரிட்டன்
2. ஜெர்மனி
3. பிரான்ஸ்
4. இத்தாலி
5. மொராக்கோ
6. துருக்கி
7. செர்பியா
8. பாஸ்தானியா
9. கிரீஸ்
10. ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரி
11. பல்கேரியா
12. ருமேனியா

மேற்கோள் நூல்கள்

1. R.D. Cormvelli, *World History in the Twentieth Century*, London: Longman, 1972
2. David Thomson, *Europe since Napoleon*, Harmondsworth: Penguin, 1990
3. Eric Hobsbawm, *The Age of extremes*, 1914 - 1991, London: Abacus, 1994.
4. Hew Strachan, *The Oxford Illustrated History of the First World War*. Oxford: Oxford University Press, 2014).

இணையச் செயல்பாடு

முதல் உலகப்போரின் வெடிப்பும் அதன் பின்விளைவுகளும்

செயல்முறை

- கீழ்க்காணும் உரலி / விரைவுக் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தி இச்செயல்பாட்டிற்கான இணையப் பக்கத்திற்குச் செல்லவும்.
- மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள 'Learn' சென்று 'Interactive Timeline' யை தேர்ந்தெடுக்கவும்.
- கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள Timeline ஐ நகர்த்தி நிகழ்வுகளைக் காணலாம்.

உரலி: <https://www.theworldwar.org/>

